

Lac du Bonnet.

Sparman's Garage

Bensinstation, Reparationer emottagas, stort lager av reservdelar. Köper och säljer nya och gamla bilar, "Taxi-service". Telefon n:o 6.

D. McCulloch

(The Medicine Shop)

patentmedicin, tobaksvaror etc. Tidsskrifter, böcker, kameror.

VETEPOOLEN.

Vetepoolen är oskilkigt förenad med farmarnas ekonomiska välfärd. Poolens vännar må slå ett slag för poolens framskridande.

Vetepoolen har redan gjort mer och vill, om den får utveckla sig och arbeta i fred under kommande år, göra ännu mer för att västra Canadas farmare skola bli ekonomiskt övertygade. Detta är mer än någon annan kooperativ organisation förmått, som farmarna i Västern hava experimenterat med, sedan farmingen bezynte på västra Canadas prärier.

Vetepoolen — i förening med andra pooler — är det mest föruftiga och lönsamaste steg Västerns farmare tagit mot det länge efterlängta målet: att kunna sälja farmens produkter på det mest givande sättet.

Ingen i detta land kan i dollar och cent räkna ut, hur mycket vetepoolen har betytt för farmarna, under de få år den har arbetat. Var och den vet bara det, att farmarna ha fått mera för sitt vete, sedan poolen kom till, än vad de skulle fått, om de inte haft någon vetepool.

Det bästa beviset för att poolen har varit och är en ekonomisk välsignelse för farmarna ligger där, att ingen är mer ängslig för att poolen skall fortsätta att existera och bli ännu starkare, än de som av eget intresse ha funnit det mest förmånliga att vara med poolen. Icke medlemmar veta så innerligt väl, att poolen medför högre priser till farmaren för hans vete.

Och detta eluru poolen ännu icke på långt när är hundra procent effektiv.

I betraktande av ovanstående, vasa riktighet icke någon människa i Canada vill bestrida, synes det minst sagt egendomligt, att det finns medlemmar, som göra sitt bästa för att räkna ned på poolen, kasta misstroendet och tväls skugga över poolens arbete och dess arbetsmän.

Men så är det. Ett förbluffande stort antal pool medlemmar gå omkring med fördömande ord på läpparna. De skvallra och vidarebefordra argument emot poolen, tills de äro konstiga av hätskhet. Poolen bär skulden till det och poolen bär skulden till det. Detta från pool medlemmar väl att märka.

Den ene efter den andre har börtut att "bootlagga" vete, d. v. s. sålt det till andra pooler. Pool medlemmarna ha då fått en eller två cent mer än poolens betalar; och de ha fallit för frelsen och sålt utanför poolen.

Vete bootlaggning har i alla provinser blivit ett problem; bootlaggande

pool medlemmar och icke-medlemmar är ett växande hinder mot poolens existens.

Vetepoolen är oskilkigt förbunden med farmarnas välfärd. Ja, själva deras ekonomiska existens. Vetepoolen ger farmarna högre pris; och under gynnsammare omständigheter skulle poolen kunna giva ännu högre. Därför är ett angrepp på poolen ett angrepp på farmarnas välfärd. En farmare, som angriper poolen, vare sig han är medlem eller icke, ger sig själv och sitt stånd en stöt i eget hjärta.

Det är både fördömligt och bedörligt att icke alla farmare kunna se detta. Det är så lättförståeligt, så uppenbart, att en icke farmare ej kan förstå, att det verkligen finnes farmare, vilka äro emot poolen.

Om bara västerns farmare visste, huru stor faran är för att hela poolen skall gå i stycken, skulle alla pool-medlemmar hålla tyst och inte säga något emot poolen som de inte kunna stå för. För det är alltid fara för poolen, antingen man vill erkänna det eller inte. Hela poolen är baserad på frivilligt medlemskap; och kommer agitationen att fortsätta tillräckligt länge, och särskilt om poolens egna medlemmar hjälpa till vid nedrivningsarbetet kan ingen makt i detta land hindra poolen från att gå tillbaka i medlemsantal och finansiell styrka till en sådan grad, att den till slut måste upphöra.

Låt oss för västerns och för västerns farmares skull söka hindra, att en sådan olycka skulle hända.

Men det är icke nog med endast önskan. Det behövs mer. Handling, aktion, energiskt arbete. Men av vem? Vem står närmare till att utföra ett stödjande och uppbyggande arbete för vetepoolen, som för andra pooler — än farmarna själva. Vem står närmare till att utföra ett arbete, som medför förbättring av farmarnas ekonomi, än farmarna själva.

Vem är närmare till att handla för att nå detta mål: en hundra procent effektiv pool, än farmarna själva, vetepoolens medlemmar. Många säga som så, att de ha gjort sitt genom att gå in i poolen och endast sälja till poolen. Men mycket mer kunde göras av poolens medlemmar över hela västern.

Det skulle aldrig ha blivit någon bootlaggning av vete om vete poolens medlemmar i vart distrikt hade igångsatt aktion mot detta. Pool medlemmarna kunde själva ha stoppat all bootlaggning. Men hur?

Knappast någon farmare i väster skulle vågat att bootlagga sitt vete, om hans grannar, medlemmar av poolen, hade gjort ett besök hos honom och sagt honom i tydliga ordalag, vad de menade om bootlaggning; av vete. Kväsande och överbesvärande argument i en sådan situation är det icke svårt att finna. Det har förut provats och praktiserats med en ögonblikkelig verkan.

Ett besök av pool medlemmar hos en farmare, som icke är medlem av poolen, kommer i de flesta fall, att ha till följd, att denne skyndsammast anmäler sig i poolen.

En hundra procent pool kunde farmarna för länge sedan ha skaffat sig. Nu agiteras det för regeringsaktion för att framtvinga en hundra procentig pool. Nu vill man se regeringen om tv för att få detta.

Såla vi na igen så se den sorgliga synen: att farmarna sända deputationer till regeringens i Ottawa, eller till regeringarna i de enskilda provinserna för att targa om en hundra procentig pool.

Ha farmarna redan glömt de tidiga, sorgliga resultaten av dessa pilers färder till regeringarna? Ha farmarna redan glömt den låga, de finna, då de icke utfördes näonöing förän de själva grepo till aktion.

Om farmarna i väster skulle ha låtit något av alla dessa fruktösa deputationer till regeringen förut, lorde det ha varit, att Vår Herre och regeringen hjälper endast den, som hjälper sig själv.

Nu ha farmarna åter igen kommit in i samma tankegång, att de skola gå till regeringen och be att få, vad de utan svårighet skulle kunna skaffa sig själva, om de bara hade intresse och initiativ i tillräcklig grad.

DODD'S KIDNEY PILLS
KIDNEY PILLS
FOR ALL KIDNEY DISEASE
BACKACHE, BLADDER TROUBLES, RHEUMATISM, GRAVEL, STOMACH AND BOWEL DISORDERS, NEURALGIA, MIGRAINE, HEADACHE, AND ALL THE URINARY AFFECTIONS.

De underbara medicinska ingredienser som återfinns i Gin Pills verka direkt på njurarna, rena urinerna, hela och rensa de inflammerade delarna, stärker blodet och giver det ny kraft samt giver patienten fullständig bot för alla slags njurlidande och blodsjukdomar. 50 cts. ask hos apotekarna.

hänsoynlösaste terror utövades. 5 personer i byn fingo låta sina liv för dessa marodörarnas kulor eller bajonetter, och i de tyska grannbyarna hade man att notera ännu större förluster. Den materiella fördöelsen var omfattande. Byn hade bl. a. en stor, vacker vingård. De röda placerade sina kanoner där, med påföljd att den blev fullständigt förstörd. Så som missväxten år 1921. Att dess verkningar blevo så katastrofala också för Gammal-Svensky beordrade till stor del därpå, att de spannmålsförråd, som funnos, hade blivit bortförda eller förbrukade på stället av trupperna. 11 personer hade dött av svält, och situationen var förtvivlad, då äntligen pastor Sarve på själva påskdagen kom med sin hjälpepedition uppefter Dnprej. Detta handtag från gamla moderlandet i nödens stund mindes man med tacksamhet, som tog sig många och rörande uttryck. Föhällandena i hungerdistrikten voro fruktvansvärda, men i Gammal-Svensky hade man trots allt rätt sig förhållandevis bra. Närmaste tyska by förlorade t. ex. 150 personer i hungerdöden.

Läkarepalten.
HILSOVARD AV THE CANADIAN MEDICAL ASSOCIATION.
Tuberkulos hos barn.

Vid Canadian Public Health Associations senaste årliga möte framlade doktor R. M. Price resultatet av en undersökning, vilken är av allmänt intresse. Undersökningen hade gjorts beträffande oxtuberkulos, den sort av tuberkulos, av vilken kreaturen lida, och vilken även angriper barn.

Av rapporten märkes följande: "Fall av denna sjukdom bero alltså på, antalet tuberkulosa baciller i de djur från vilka mjölken erhålles, samt huru mycket rå mjölk barnen konsumera." "I Canada hade omkring 5 procent av de djur, som undersöktes tuberkler."

I en grupp av 148 undersökta barn, fann man oxtuberkulos hos 20 st. Av de 128 barnen, vilka visade symptom av den vanliga typen, hade de flesta varit i kontakt med lungtuberkulos. Många av de med oxtuberkulos hade använt rå mjölk, och i de flesta fall visade de två troskverken, som bönderna i sitt ekonomiska betryck måste lämna i pant för lån. Detta var ett hårt slag. Nu måste man återgå till föna tiders primitiva trosknings- och skordesätt, dubbelt påkostande på grund av bristen på vagnar och dragare. Man måste alltså åter leta fram den sextantiga tramstenen, spänna hästarna för och köra den runt i de på marken utlagda sädeskärvarna.

Även i Gammal-Svensky hade man kännning av den nya ordningen på det kyrkliga området. Försmåningen hade upplösts och måste ombildas till en kyrklig församling, stående under myndigheternas kontroll och löpande räknen att när som helst bli upplöst. Pastor Hoas, som förut medverkade vid skolundervisningen, var utestängd från skolan. Han fick inte ens sticka sin fot över tröskeln, enär redan hans närvaro, som den inspekterande ryske vederbörande från Berislaw uttryckte sig, utövade skadligt inflytande på barnen! Det nya skolsystemet hade man dock icke så stark kännning av i Gammal-Svensky, enär de ryska myndigheterna ännu icke kunnat tillhanda några nya läroböcker på svenska språket, utan man begagnade de gamla. Våra hemmobildsveviker hade välvilligt lovat anskaffa sådana, men det hade ej härtts av några. Påbudet att religiösa ceremonier icke fick förekomma i skolan gällde också Gammal-Svensky, men enligt den nyaste förordningen fick pastor Hoas företaga konfirmationsläs-

ning, dock endast med en grupp av tre konfirmander, åt gången, vilket blev synnerligen tidsödande, då antalet konfirmander uppgick till omkring 30.

Pastor Hoas fick icke lämna byn utan efter särskilt tillstånd av milisen, och även på annat sätt var han föremål för trakasserier. Vid tillfället för mitt besök företogs sålunda mot honom undersökning i och för åtal, därför att han använt pastorämbetets stämpel på en kyrklig vigselattest. Vid den nya jordtilldelningen uppkom frågan om huruvida präster också skulle erhålla jord. Det förklarades att så var fallet, och pastor Hoas och hans familj fick sig ett lilla hävdatt och i byns utkant beläget jordstycke om 15 hektar tilldelad. Pastor Hoas började bearbeta detsamma, men han hade nätt och jämt fått det i ordning, då det dekretterades, att präster icke skulle få någon jord, och så indrogs det. Även hans son, som dock mobiliserats och tjänat i röda armén, förklarades jordlös. Han skulle nu ingå äktenskap för att få sin blivande husfru jordlös till livnära sig på.

MACDONALD'S Fine Cut
Den bästa tobaken för dem som gör sina egna cigaretter.
15¢
Med varje paket ZIG-ZAG cigarettpapper gratis.
SPAR DE INNELIGGANDE KORTEN.

Skandinaviska hushållsartiklar.
"Rosette" Patty Irons—Wafers Irons
"KRYSTADJÄRN"

ETT VERKLIGT TILLFALLE!
DEN NYA
ROYAL PRINCESS
ELEKTRISKA DAMMSUGAREN
med golvbortare för
\$49.50 kontant
ELLER
\$1.00 vid köpet och \$1.00 per vecka
(Avbetalning per månad om så önskas)
Låg driftkostnad
RENGÖRINGSVERKTYG \$8.50 EXTRA
Bese denna underbara apparat i
Hydro Showrooms, 55 Princess St.
Winnipeg Hydro
Telefon 24 669
för demonstration

DENNA TIDNING BEREDER ANVÄNDA NESTLÉ'S KONDENSERADE MJÖLK

— emedan den är av samma gamla landet kvalitet Ni tyckte så mycket om i — Viking Milk Maid, och andra Nestlé's fabrikat använda i det gamla landet.

Nestlé's äro världens största producenter av kondenserad mjölk — fråga efter Nestlé's för gamla landets kvalitet — godtag ingen annan.

Gammalsvensky.
(Forts. från föreg. sida)
gets alla faser, detta i så mycket mera framträdande grad som en del lösa truppvädelningar, såsom t. ex. de under den bekante rövargeneralen Macknows befäl stående, ingalunda uppförde sig som reguljära trupper, utan i stället både voro och uppträdde som rena bandithorder med mord, plundring och utpressning som huvudsakligt program. Gammal-Svenskby's rika spannmålsförråd och välförsedda stall och ladugårdar blevo ett gouterat operationsfält för dylika marodörer. Den

Ute i Ny Svensky by man i nybyggartagen och begagnade tiden mellan säningsarbetet och majsrensningen till att uppföra bonings- och uthus. Man var sin egen stadsplanerämd, arkitekt och byggmästare. Man hade tagit ut en bred bygata, en dito brunnsplats, och ny byggde man. Byggnadsmaterialiet var lera och halm. Det blev inga slott och praktvilor utan små enkla byggnader i en våning men med tjocka och solida väggar. Som taktäckningsmateriel användes vass eller halm. Det blev dock bättre stugor än de, man allra först uppbyggde, och vilka till hälften voro förlagda under jorden. Vi voro inne i ett par av stugorna och hälsade på. Trångt var det, men snyggt och rent. Här och där fanns bland det enkla bohaget en handsymaskin. Barnen, som kommo in och nöpa i mammas kjol och nego blykt, då de presenterades, hade rufsigt, ljus lugg och trohjartade blå ögon precis som ungar, man ser i Sverige.

I en av de större stugorna var en enkel liten kyrka inredd, och en lillputtklocka hängde i en stapel vid grinden. Den kallade varje söndag till gudstjänst, vid vilken klockaren höll en enkel betraktelse och man sjöng några psalmer. Skolan var inrymd i en annan mindre stuga. Det var bybornas dröm att kunna bygga en skola och en bönsal, och ett hus, avsett att inrymma båda, var på utveckling, den Stolypinska ag-

arrareformen sökte genomföra och som i Gammal-Svensky hunnit långt, genom jordens förstalgande avbrutna, var man åter, åtminstone tills vidare, hänvisad till den gamla ordningen med minstinstitutionen som form för jordbesittningen. Detta medförde den olägenheten, att medan byns åbyggnader voro koncentrerade på ett ställe, hade bönderna mycket långa vägar att köra till sin jord. Gammal-Svenskby's yttersta ågräns intill Ny Svensky var sålunda cirka 15 km. avlägsen. Det är lätt inse, vilken oerhörd och onyttig förbrukning av tid och kraft en sådan ordning innebar, särskilt med hänsyn till bristen på dragare. Nära på hälften av arbetstiden gick förlorad under färden till och från arbetsplatsen. Den gemensamma betesmarken låg utefter vägen och på ömse sidor om betesmarken jordlottarna. Varje bonde hade jord på båda sidor om betesmarken, och var det ordnat så, att han på ena och andra sidan hade ett jordstycke nära resp. längre avlägsat från byn. Vattenfrågan var naturligtvis svårast utefter stegen, då man måste gräva ändå till 60 a 70 meter djupt för att finna vatten. Man hade haft fyra brunnar på byns område; nu hade två rasat igen.

Ute i Ny Svensky by man i nybyggartagen och begagnade tiden mellan säningsarbetet och majsrensningen till att uppföra bonings- och uthus. Man var sin egen stadsplanerämd, arkitekt och byggmästare. Man hade tagit ut en bred bygata, en dito brunnsplats, och ny byggde man. Byggnadsmaterialiet var lera och halm. Det blev inga slott och praktvilor utan små enkla byggnader i en våning men med tjocka och solida väggar. Som taktäckningsmateriel användes vass eller halm. Det blev dock bättre stugor än de, man allra först uppbyggde, och vilka till hälften voro förlagda under jorden. Vi voro inne i ett par av stugorna och hälsade på. Trångt var det, men snyggt och rent. Här och där fanns bland det enkla bohaget en handsymaskin. Barnen, som kommo in och nöpa i mammas kjol och nego blykt, då de presenterades, hade rufsigt, ljus lugg och trohjartade blå ögon precis som ungar, man ser i Sverige.

I en av de större stugorna var en enkel liten kyrka inredd, och en lillputtklocka hängde i en stapel vid grinden. Den kallade varje söndag till gudstjänst, vid vilken klockaren höll en enkel betraktelse och man sjöng några psalmer. Skolan var inrymd i en annan mindre stuga. Det var bybornas dröm att kunna bygga en skola och en bönsal, och ett hus, avsett att inrymma båda, var på utveckling, den Stolypinska ag-

arrareformen sökte genomföra och som i Gammal-Svensky hunnit långt, genom jordens förstalgande avbrutna, var man åter, åtminstone tills vidare, hänvisad till den gamla ordningen med minstinstitutionen som form för jordbesittningen. Detta medförde den olägenheten, att medan byns åbyggnader voro koncentrerade på ett ställe, hade bönderna mycket långa vägar att köra till sin jord. Gammal-Svenskby's yttersta ågräns intill Ny Svensky var sålunda cirka 15 km. avlägsen. Det är lätt inse, vilken oerhörd och onyttig förbrukning av tid och kraft en sådan ordning innebar, särskilt med hänsyn till bristen på dragare. Nära på hälften av arbetstiden gick förlorad under färden till och från arbetsplatsen. Den gemensamma betesmarken låg utefter vägen och på ömse sidor om betesmarken jordlottarna. Varje bonde hade jord på båda sidor om betesmarken, och var det ordnat så, att han på ena och andra sidan hade ett jordstycke nära resp. längre avlägsat från byn. Vattenfrågan var naturligtvis svårast utefter stegen, då man måste gräva ändå till 60 a 70 meter djupt för att finna vatten. Man hade haft fyra brunnar på byns område; nu hade två rasat igen.

Ute i Ny Svensky by man i nybyggartagen och begagnade tiden mellan säningsarbetet och majsrensningen till att uppföra bonings- och uthus. Man var sin egen stadsplanerämd, arkitekt och byggmästare. Man hade tagit ut en bred bygata, en dito brunnsplats, och ny byggde man. Byggnadsmaterialiet var lera och halm. Det blev inga slott och praktvilor utan små enkla byggnader i en våning men med tjocka och solida väggar. Som taktäckningsmateriel användes vass eller halm. Det blev dock bättre stugor än de, man allra först uppbyggde, och vilka till hälften voro förlagda under jorden. Vi voro inne i ett par av stugorna och hälsade på. Trångt var det, men snyggt och rent. Här och där fanns bland det enkla bohaget en handsymaskin. Barnen, som kommo in och nöpa i mammas kjol och nego blykt, då de presenterades, hade rufsigt, ljus lugg och trohjartade blå ögon precis som ungar, man ser i Sverige.

I en av de större stugorna var en enkel liten kyrka inredd, och en lillputtklocka hängde i en stapel vid grinden. Den kallade varje söndag till gudstjänst, vid vilken klockaren höll en enkel betraktelse och man sjöng några psalmer. Skolan var inrymd i en annan mindre stuga. Det var bybornas dröm att kunna bygga en skola och en bönsal, och ett hus, avsett att inrymma båda, var på utveckling, den Stolypinska ag-